

Lời tâm huyết của nhà trí thức trẻ trong nước

Tác Giả: Nguyễn Nguyễn

Thứ Hai, 09 Tháng 5 Năm 2011 20:06

Việt Nam hiện nay có nhiều điều kiện để trở thành nước có nền kinh tế phát triển

Tôi viết bài này như một lời tâm tình với tất cả trí thức trẻ Việt Nam và hội đồng. Mục đích duy nhất bài viết là mong muốn trí thức Việt Nam hãy làm điều gì đó để cứu lấy Việt Nam, cứu lấy chính mình. Tôi là một người Việt trẻ sinh trong thời bình, với kiến thức hiện đại nên tôi rất mong được sự góp ý của tất cả các bậc tiền bối. Tôi xin nhận mọi chỉ trích: Bài viết của tôi chỉ là một lời chia sẻ giữa những trí thức mang dòng máu Việt Nam.

Việt Nam hiện nay có nhiều điều kiện để trở thành nước có nền kinh tế phát triển: nguồn lao động trẻ, thu nhập tăng giao thông, có nhiều lợi tài nguyên. Tuy vậy, nước ta vẫn trong cái vòng luẩn quẩn của nghèo nàn, lạc hậu. Nguyên nhân chính là do đất nước chúng ta không tôn trọng trí thức.

Một xã hội bạo tàn, coi thường sự tiến bộ của khoa học công nghệ nên thất bại. Và Việt Nam đã thất bại. Nếu chúng ta so sánh trong Đông Nam Á chúng ta còn thua 18 năm để đuổi kịp Indonesia, 34 năm với Thái Lan và 197 năm với Singapore. Hội đồng của một chính phủ xem thường trí thức. Ngay trong danh sách của đảng: “Giải cấp công nhân là giải cấp lãnh đạo” đã sai lầm trầm trọng, phản khoa học.

Lỗi tâm huyết của nhà trí thức trẻ trong nước

Tác Giả: Nguyễn Nguyễn

Thứ Hai, 09 Tháng 5 Năm 2011 20:06

Vấn đề đầu tiên vào giáo dục luôn quy tụ đến những suy của một quốc gia. Nước giáo dục của Việt Nam và xã hội Việt Nam làm nhân tài không có đất đứng vững. Vấn đề này cần phải tràn lan, ngay cả Việt có khi nào cũng tự mình. Mỗi năm chúng ta có rất nhiều kỹ sư, công nhân, tiến sĩ, giáo sư mà những người kinh tế của chúng ta ồ ạt, đất nước chúng ta lạc hậu. Hoàn toàn thiếu một sự phân tích Việt sánh ngang tầm các quốc gia khác trên thế giới. Những chiếc Samsung, Hyundai, ngay cả ta nghĩ đến Hàn Quốc, những chiếc Sony như thế này... Thế nhưng cho thấy chất xám Việt đang bị lãng phí.

Có thể nói Việt Nam đã tận dụng, ngay cả lãnh đạo đất nước không phải là tinh hoa của dân tộc, họ chỉ thêm xa rời người trong xã hội. Bộ máy Việt Nam không có giá trị quốc gia. Theo tôi, đã đến lúc trí thức Việt Nam nhìn thẳng vào chính mình, nhìn nhận thực tế và thực hiện vai trò của mình để cứu chính mình và cứu xã hội. Thế nhưng chúng ta phải chấp nhận: nước ta là nước nghèo nàn, lạc hậu. Và nếu chúng ta không khắc phục được sự yếu kém của đất nước thì nhân cũng chính là chúng ta.

Bộ máy xã hội nào, trí thức và tinh thần dân tộc luôn đến đầu đầu của đất nước đi lên. Nước Mổ phần vinh và giặc mổ Mổ, Ngay cả Hàn Quốc chấp nhận “ăn mày chất xám” để phát triển kỹ thuật, tinh thần Samurai của Nhật... Các dân tộc khác đã làm rạng danh dân tộc họ. Việt Nam kém phát triển chúng ta trí thức Việt chấp nhận phát huy được vai trò của mình. Trí thức Việt đang bị công cùn, bị cuốn vào vòng xoáy của xã hội lạc hậu và mất đi trí thức, ý chí.

Là một người sinh sau 75, tôi chỉ nêu ra cái vòng xoáy mà ngay cả trí thức trẻ phải chịu. Sau năm 75, thế hệ 8x là lực lượng trí thức đông đảo nhất. Rất tiếc, không ít phải thừa hưởng cái lạc hậu trong xã hội “hành hạ nhau mà sống”. Xã hội mà trí thức và là nhân văn là thế phần. Tôi đưa ra vài ví dụ cho thấy cái vòng luẩn quẩn mà chính thức phải chịu:
VD: Một bác sĩ với một người chột, anh ta tìm cách làm khó bệnh nhân để nhón “lót tay”. Nhưng khi anh ta sống được các dịch vụ khác, anh ta lại bị làm khó lại.

Vấn đề của Công nhân Thủ, những kỹ sư làm việc trên công trình đó đã làm họ bị họ bị tay cho người khác làm họ rất nhiều người. Sự ra sao nếu những người kỹ sư này đứng ngoài công trình của chính họ.

Mỗi người trong xã hội tận dụng mình và họ người khác. Có thể nói trí thức Việt Nam cũng như bao người Việt khác là nhân nhân của nhau, nhân nhân của đất nước họ xã hội, nhân nhân của sự lãnh đạo thế giới. Một nền giáo dục thế giới.

Khi một người nước ngoài nói: “Giáo dục Việt Nam thì tốt”, chúng ta phải công nhận họ đúng. Nước giáo dục của chúng ta mang tính chất tốt đẹp, giáo dục. Học sinh phải thông minh học hỏi đi đây. Học, học như điên, như bầy ma đui. Học sinh cố gắng vào trường A, trường B mà đôi khi không biết học ngành đó làm gì, ngành đó ra sao, mình có thích ngành đó hay không. Học sinh bắt buộc vào đâu như người kiếm tiền mang tính giáo dục. Ngay cả văn chương, nghệ thuật cũng sẽ có mùi đũa, đũa, đũa..... Họ không được cung cấp kiến thức xã hội để có thể nhìn nhận cuộc đời. Phương tiện truyền thông đưa ra những thông tin láo khoét. Có coi đi mà chú ý của các trường đại học sẽ thay đổi. Có ngành năm trước cao ngất, năm sau sụp đổ sụp đổ. Học sinh chuyển theo ngành nghề đơn giản. Những năm gần đây, kinh tế lên ngôi, sẽ bùng nổ của ngân hàng, chương khoán làm mức lương ngành này cao ngất và được hưởng nhiên liệu mà chú ý tăng theo. Bên cạnh đó, nhiều ngành kỹ thuật lại không phát triển, lương kỹ sư bèo bọt. Có thể nói giáo dục không nhìn nhận, nhìn giáo dục ăn theo. Nhìn nhận lại nhìn giáo dục, chúng ta thấy họ như các trường đào tạo theo kiểu đem con bán, lãng phí thời gian và tiền bạc của sinh viên. Việt Nam có rất nhiều trường kỹ thuật nhưng ngành chính thì mất hết so với các ngành khác.

Các trường này chỉ biết tập trung còn sinh viên ra trường sẽ như thế nào họ không quan tâm. Sinh viên bắt buộc đóng tiền và lãng phí rất nhiều thời gian cho các môn vô bổ học vô lý. Triết học Mác- Lê thì khá nhiều thời gian, kinh tế chính trị, học xong bỏ xó, lịch sử được tách thành 1 môn riêng biệt. Có những trường đào tạo Anh Văn cho sinh viên với giáo trình cũ bần mà học sinh phải thông đã học qua. Nếu tính số tiền đưa ra cho một sinh viên để học ta thấy sẽ lãng phí rất lớn, cái bằng không có giá trị thực tế. Bốn năm học tiêu tốn cả trăm triệu và sau ra trường phải đi “đào tạo lại”. Đi học chỉ để học là như giáo dục không được đưa ra đúng số rất lãng phí thời gian, tiền bạc và chất xám. Thực tế là kỹ sư Việt Nam có rất nhiều người làm báo trí như người máy học, kỹ sư chế tạo các phép đo, chế tạo kỹ sư nước ngoài. Có người đã nói : Kỹ sư Việt Nam thấy không ra thấy, thì không ra thì.

Cả xã hội đang đứng theo một hướng rõ ràng là: Bùng nổ. Một thế mà ngay tại Việt Nam cũng chưa được tôn trọng. Nếu những năm trước đây, tiền tệ, giáo sư hiếm thì nay tràn lan. Có vẻ như bắt buộc học bây giờ chỉ là phải có. Cả xã hội đưa bằng cấp trong khi giá trị của cái bằng lại ngày càng giảm. Tất cả những học lý bằng rất đáng lo ngại.

Với học thấy giáo dục thì học, người Việt không phát huy được năng lực, không sánh tầm được với những người khác. Trí thức Việt sống trong môi trường thiêu hủy lãnh đạo, khoa học.

Đừng cố gắng sống Việt Nam và học thấy truyền thông nô dịch đã lừa bịp toàn dân. Họ làm cho

Lỗi tâm huyết của nhà trí thức trẻ trong nước

Tác Giả: Nguyễn Nguyễn

Thứ Hai, 09 Tháng 5 Năm 2011 20:06

Người dân từng nói đang đi lên một cách mạnh mẽ bằng cách đưa ra những con số mà dân trên phố nhìn thấy trên thông tin.

Những người chúng ta thấy ở bên cạnh những con số khác thì sẽ ra một kết quả khác ra ngoài một. Ví dụ: tăng trưởng 7% bên cạnh lạm phát 11%. Nhà nước ra rồi nói đã thoát nghèo như trên VTV1 ngày 21-1-2011, khi nói về một gia đình “cần nghèo”, thu nhập 300 ngàn/người/tháng. Mức cần nghèo là 0.5 USD/người/ngày. Những người vì không đầy đủ đã tin tưởng vào thông tin họ nghe thấy và bỏ tiền vào Việt Nam.

Điều đáng tiếc là vẫn còn nhiều trí thức trẻ đang tiếp tay cho số đời trả. Với mục đích, họ cũng vì một sinh. Họ chấp nhận mua việc làm ở các công quan, doanh nghiệp nhà nước với cái giá không nhỏ và tin tưởng rằng họ sẽ ổn định. Họ bỏ tiền vào vòng xoáy, đưa hàng nghìn chi lí. Những người xét kỹ họ cũng không khác họ nhiều. Ai hiểu về các công quan, doanh nghiệp nhà nước đưa phí công nhận rằng càng ngày xin chức làm càng khó, giá càng cao. Trong khi hoạt động của doanh nghiệp nhà nước yếu kém còn ngu ngốc nhân lực tăng nhanh (do con cháu, quen biết trong ngành) thì việc hiếm là đương nhiên. Với 40% tổng vốn của nền kinh tế quốc doanh chỉ tạo ra 26 % GDP. Vinashin là bài học nhãn tiền.

Nhìn sâu vào hoạt động của các tập đoàn nhà nước, chúng ta có thể thấy các tập đoàn này đang tìm mọi cách để giành giật lợi nhuận của nhau. Việc các tập đoàn kinh doanh đa ngành không nói lên sự phát triển: Dầu khí, EVN, nhập vào viễn thông. Viettel, VNPT cũng giành giật nhau từng ngày. Các tập đoàn đang bỏ tiền, tìm cách kiếm tiền bằng cách đưa tiền vào ngành đang ăn khách. Hiện tại, Vinashin đang gây ảnh hưởng lớn đến số tiền vốn của các tập đoàn khác. Trái phiếu chính phủ xuống giá nghiêm trọng, các tập đoàn khó khăn với ngân hàng nước ngoài. Nếu như các tập đoàn này phá sản như Vinashin, những trí thức đã mua việc vào công nhân mất mát. Họ cũng khó thích ứng với công việc ngoài quốc doanh.

Những trí thức chọn con đường du học. Họ đi và phải tìm cách kiếm tiền ngoài vì số vốn mục đích đưa vào của họ, mức lương trong nước không thích ứng được. Họ vào công nhân phụ thuộc công nhân.

Vài trí thức bỏ tiền vào con đường công nhân và không ít đã bỏ gậy những trẻ một cách thức làm ăn lâu mạnh. Trí thức Việt bắt đầu ngừng.

Vì hiện tại, tôi nghĩ đến những người của Lê Tấn: Chưa biết họ xác không quan trọng bằng

Lõi tâm huyết của anh hùng trí thức trẻ trong nước

Tác Giả: Nguyễn Nguyễn

Thứ Hai, 09 Tháng 5 Năm 2011 20:06

chúng anh bình tĩnh hơn. Đã đến lúc người trí thức Việt phải tự giải cứu mình để trở thành trí thức thực thụ, để nhận được lòng tin của công khai, xứng đáng và không phải áy náy với bất cứ ai. Trong lịch sử, các cuộc cách mạng thế giới đã có một lực lượng trí thức đứng đầu. Trong dân tộc cũng có những người đã từng đứng đầu thanh niên đi du học để giải phóng đất nước.

Tôi nghĩ trí thức Việt nên nhìn nhận xã hội và hành động thiết thực bằng cách đưa tin tức chân thực đến với mọi người. Truyền thông luôn đóng vai trò quan trọng để thay đổi xã hội. Chúng ta hãy tự đào tạo mình, hãy viết suy nghĩ của mình, hãy phân tích bằng lý luận để đưa ra những đóng góp. Gửi những thông tin, bài viết có giá trị về tình hình đất nước cho bất cứ ai qua email hay bất cứ phương tiện nào có thể. Tôi mong muốn những trí thức ở hải ngoại hãy giúp đỡ trí thức trong nước bằng những tài liệu, giáo trình của các đội học tập trên thế giới qua internet để người mua học có cơ hội tiếp cận. Chúng ta sẽ có một lực lượng thanh niên đoàn kết. Đừng công sự nên xuống chiêu chia rẽ, đưa vào chúng ta những ranh giới: hải ngoại- trong nước, khen người này chê người kia nhằm ngăn cản sự đoàn kết. Chúng ta hãy sát cánh bên nhau để trí thức tiến bộ và xây dựng trí thức trẻ, một khối đội đoàn kết Việt Nam. Tôi góp ý vài điều mà bất cứ ai cũng có thể làm:

- Tích cực học hỏi và chia sẻ tài liệu cho người khác, xích lại gần nhau qua email (chúng ta không cần biết nhau, chỉ cần là người Việt)

- Viết báo, phân tích báo chí nội dung để vạch mặt kẻ nói dối.

- Tham gia tuyên truyền (Gửi email cho bất cứ ai)

Hãy cùng tôi tích cực đứng lên cho sự thay đổi của Việt Nam. Vì chính chúng ta, vì Việt Nam, để không còn những nhóc nhố nhố tiểu tư, để không có cảnh phải đi lấy chông ngoài, trẻ em Việt bị mua bán, bị đẩy vào các nhà chứa, để trí thức Việt không còn phải tha phương cầu tử, nông dân, công nhân không phải vất vả và còng lưng trả nợ cho kẻ cầm quyền. Chúng ta hãy hành động. Tự cứu mình và cứu những người khác nữa. Vì tương lai, xin tất cả hãy tìm cách liên kết với nhau trong tình dân tộc.